

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VIII. No. 25

Apare în fiecare Sâmbătă

Redacția și administrația: Arad, Strada Lăe Barna 4.

Inscris la Trib. Arad, secția III. No. 6/1939

Sâmbătă,

22 Iunie 1940

Evanghelia crucii

Nu de mult am văzut un tablou foarte frumos. Pe un munte erau trei cruci. Pe cea din mijloc era Isus. Lemnul crucii era brazdat de sângele curs. Dela cruce porneau o mulțime de drumuri cari se răspândeau în zări. Și pe toate drumurile se vedea lumea venind spre muntele cu crucea lui Isus. Fiecare avea în spate câte o sarcină, mai mică sau mai mare, o aduceau la cruce. Deasupra era scris: „Veniți la mine toți... și cine va crede, va fi mântuit”. Ce adevăr minunat! Spre crucea lui Isus se îndreaptă o lume întreagă pierdută și încărcată de păcate. Și la El, la cruce, prin credință, capătă mântuirea.

Zi după zi, an după an, veac după veac, pe la crucea lui Isus trec mii și milioane de păcătoși. În clipa când citești aceste rânduri, la crucea Domnului Isus sunt mii de suflete, cari au depus povara de păcate la picioarele crucii Lui. „Sângele Lui ne curățește de orice păcat” — e adevărul, e Evanghelia crucii. „Prin El avem răscumpărarea și în sângele Lui iertarea păcatelor” — e cântarea celor ce au venit la cruce. Ascultă-i, ce minunat vorbesc! „Pedeapsa care ne dă pacea a căzut asupra Sa, El fu străpuns pentru fărădelegile noastre, și a purtat sarcinile noastre. Prin rănilile Lui am fost vindecați. O ce adevărat și cu totul vrednic de primit este cuvântul care spune, că Isus Hristos a murit pentru cei păcătoși!”

Spre crucea lui Isus se îndreaptă cel păcătos. Unul drept și nevinovat n'are ce căuta acolo. „N'am venit pentru cei drepti, ci pentru cei păcătoși să-i aduc la pocăință” — a spus Cel de pe cruce. Toți câți au venit la Gol-

gota sunt oameni cu păcate, oameni cari au călcat Cuvântul lui Dumnezeu și nu au făcut voia Lui, oameni cari au închis inima lor pentru Dumnezeu și au deschis-o pentru păcat, oameni târâți de poftete și plăcerile lor de parte de Tatăl. Aceștia sunt la cruce. Dacă și tu ești unul ca ei, depe cruce, Isus te cheamă „vino”. El a spus: „Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut”. Asta e misiunea Sa. El vrea și El te poate mântui.

Acolo se întâlnește tâlharul, vameșul, mincinosul, hoțul, criminalul, curvarul, bețivul, etc., etc. Și Isus îi mântuiește pe toți.

Dar la crucea lui Isus vin nu-mai acei păcătoși, cari vreau să scape de păcate, cei ce vor să fie iertați și împăcați cu Tatăl. Nu are ce căuta la crucea de pe Golgota unul, căruia îi place în păcat, se desfătează cu el. Ce să caute acolo bețivul, căruia îi place și vrea să bea mereu înaintea? Ce să caute tâlharul, care stă și mai departe la marginea drumului? După ce să vină mincinosul, care minte înaintea? Isus nu-i poate mântui. Iar dacă ar face aceasta, le-ar face un rău. El mântuie numai pe acei cari s'au convins că păcătoși fiind, sunt pierduți și în inima lor au dorul, să aibă o viață nouă, curată și sfântă. Fără o astfel de convingere și dorință de ce să vii la cruce?

Se spune că un om a ajuns din întâmplare la crucea lui Isus. Avea și el o sarcină destul de mare. Și Isus a întins mâna să-i ia sarcina. Omul însă a protestat, lui îi plăcea cu ea, și cu niciun chip n'a vrut să-l lase pe Isus să i-o ia. În zadar a venit la cruce, căci a ple-

cat tot așa. Ce folos de tânărul bogat, că a venit la Isus? Ce folos de farisei că au stat de vorbă cu Isus? Cine vine la Golgota, să vină numai cu gândul să scape de păcate pentru totdeauna. Fără acest gând, nu încerca să vii la Isus, la Golgota.

Și la crucea lui Isus se mântuie, păcătosul care vine cu pocăința și credință. La mântuire nu se cere nimic altceva, decât atât. Nu fapte bune, nu reparație personală, nu încercări, nu nimic. Să vii la cruce pocăit de trecut și cu credință în Domnul Isus. Și murdar de toate păcatele, stropit, plin de praful lumii, obosit, sdrențos, așa cum ești, vei fi mântuit. Mare e Doamne iubirea Ta! Ne-ai dăruit o cale atât de ușoară și lesnicioasă, ca să ne mântuim. Calea mântuirii e atât de simplă!

Mântuitorul Isus ne-a spus: „Cine crede în Mine, a trecut din moarte la viață... are viața veșnică... nu va pieri... va fi mântuit”. Va trece cerul și pământul, dar ce a spus El rămâne. Și fi sigur cetitorul meu, că dacă vii la cruce, la Isus, cu sufletul plin de credință, vei fi mântuit, vei fi iertat de toate păcatele tale.

Toate drumurile duc spre dealul cu cele trei cruci. La mijloc e Isus, moare pentruca cei ce cred în El să trăiască. Mii și milioane de oameni cu păcate vin aici. Când vei fi zărit și tu, venind să fi mântuit?

de ALEXA POPOVICI

Farul Creștin

Foale religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.
Grant responsabil N. Oncu

Anul VIII. No. 25. Sâmbătă 22 Iunie 1940
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

In străinătate 300 lei.

In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Lac Barna 4.

Căștelor: N. Oncu, Arad. Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Slavă Domnului, PRIMIM FOARTE MULTE ABONAMENTE. Apelul nostru a fost înțeles. MULTUMIM tuturor fraților, predicatorilor cari ne sprijinesc cu atâta dragoste. Revistele noastre SUNT INCHINATE CAUZEI SFINTE. Cu cât le ajutăm pe ele, ajutăm cauza împărăției lui Dumnezeu.

Deci înainte. Noi nu ne mulțumim numai cu atât. Vrem să mergem mai departe, vrem CA FARUL SĂ POATA INTRE IN MULTE ALTE FAMILII. Ajutați-ne în dorința și râvna noastră de a lucra mai mult.

E bine ca predicatori și conducători de biserică SĂ STEA DE VORBA PERSONAL cu cei ce nu au abonat Farul.

Deasemeni dorim CA FIECARE BISE- RICA BAPTISTA SĂ FIE ABONATA LA FARUL CREȘTIN.

Aducem la cunoștință că din cauză că în prezent Mana Zilnică nu mai poate fi tipărită ca supliment, până la facerea formelor necesare, ea va apare în fiecare număr al Farului la pag. 6. Astfel celor ce au avut abonată numai Mana le vom trimite Farul. Cum această ne costă foarte mult, căci Farul apare săptămânal și mult mai mare ca Mana, RUGĂM FOARTE CALDUROS PE CEI CE AU AVUT NUMAI MANA IAR ACUM PRIMESC ȘI MANA ȘI FARUL SĂ NE AJUTE, trimițându-ne o sumă pe care o cred de bine. Reamintim tuturor, că FARUL E CEA MAI IEFTINĂ REVISTĂ. Iar dacă facem sacrificiul acesta, ne gândim că cei ce pot ne vor ajuta ca astfel Farul să poată fi primit și de cei mai săraci și nevoiași.

CONDIȚII PENTRU A FI PESCAR

de Marcu Nicșifor

„Nu căuta să luminezi atât timp, cât în tine este întuneric, pentrucă te înșeli pe vecie. Lasă ca lumina să țâșnească din tine, apoi mergi”.

Succesul de multe ori atârână de lucruri mici, pe care mulți nu le băgăm în seamă. Mii de accidente, nenorociri, cazuri de moarte sunt produse de cauze mici. S'a întâmplat că un tren rapid, care mergea cu mare iuteală spre București, s'a oprit pe loc. După două oare de cercetare s'a găsit că țevă de apă era astupată de un mic șoricel mort, care pe neobservate a fost luat cu apa. Succesul unui pescar atârână de multe lucruri mărunte.

I. PESCARUL DE OAMENI TREBUE SĂ FIE SIGUR DE MANTUIREA SA PROPRIE. Aceasta este prima condițiune. Înainte de orice activitate sau început, acest punct trebuie privit cu toată seriozitatea. Orice îndoială, nesiguranță, frică de a cerceta cu deamănuntul, etc. dă de bănuț. Oricine care e puțin cu adevărat, poate să spună cu toată sinceritatea și curățenia cugetului său: „Prin Mîla lui Dumnezeu sunt un păcătos mîntuit, păcatele mele grele și multe sunt descărcate pe Mîntuitorul meu, aceasta o știu, iar puterea biruinței Lui în viața mea, îmi dă cheazășia acestui adevăr divin”. Acum câțva timp un frate a zis: „Mulți predicatori sunt acum în iad, acei care de mii de ori au îndemnat pe ascultătorii lor ca să-și dea toată stîlnia numai să scape de acolo”. Desigur că este cam exagerat, totuși și aceasta exagerare ar putea avea mult adevăr în ea. Pentrucă se poate să convingi suflete să fugă de mânia vîitoare, dar singur să rămîi acolo.

II. Pescarul de oameni TREBUE SĂ-ȘI MENTIE EXPERIENȚA LUI minunată de MANTUIRE, CÂT MAI PROASPĂTĂ. Întîlnirea lui cu Dumnezeu nu trebuie uitată. Aceste trebuie să-l ajute. „Dacă atunci când găsim plăcere în păcate și fărădelegi, Dumnezeu m'a iubit și mi s'a descoperit cu cât mai mult acum, e cu mine și mă ajută, când sunt al Lui cu totul”. Apostolul Pavel sau Petru, când se gîndeau la experiențele lor, biruiau orice ispite sau greutăți temporale. Se întîmplă însă, că ele nu pot fi spuse, pentrucă ar produce neîncredere; totuși vor fi finule cu sfințenie, ca dovadă că Dumnezeu poate lucra și în alte inimi, aceleași experiențe mîntuitoare. „De patruzeci de ani sunt mîntuit, dar despre ziua aceea... parcă azi s'ar fi întîmplat”, — spunea un frate. Îmi amintesc despre un altul, care trebuia să-și dea socoteală pentru credința lui. Fiindcă se cerea mereu cauza și, ce l-a

îndemnat să fie baptist? El, neavînd în colto, mărturisi despre viața lui veche apoi experiența sa mîntuitoare. O frate le-a cuprins pe toți. Ei nu numai că simțit că e adevărat, dar au simțit prezența lui Dumnezeu, care era goală să facă și în sufletele lor același lucru. Duhul Sfînt sub a cărui călăuzire suntem, ne va învăța când să o folosim și această experiență.

Accasta nu înseamnă că omul credincios rămîne numai la această experiență, nu, aceasta este numai începutul de viață cu Dumnezeu; dar cu timpul prezența lui Dumnezeu devine mai reală și experiențele cresc.

III. PESCARUL DE OAMENI TREBUE SĂ FIE DESBRĂCAT DE ORICE INTERES SAU MOTIV PROPRIU ÎN ACEASTA LUCRARE DIVINĂ. Acesta este unul dintre cele mai grele puncte, multales pentru pescarii tineri. Dacă vede dinvolul că înclinația de ascultare față de Domnul este mai mare, atunci se retrage dela luptă, dar nu pentru toldeauna. El începe o luptă cam periculoasă, începe să-și dea gînduri de înfumurare și de considerare de sine, făcînd astfel zădărnica munca sa. Sau începe să-l mîndrească pe pescar, dar rugăcuniile sîerbînt și noile experiențe la lucru și improspătări duhovnicești îi vor da o biruință și o bucurie trainică. Totodată, arătînd că Dumnezeu a pus peceata Sa pe lucrarea lui de ascultare, o binecuvîntează cu roade minunate. Astfel pescarul se va umili, va prețui mult mai mult pe cei ce nu sînt pescari, și le va spune că se simte cu mult mai bine de cînd ascultă de Domnul.

Noi aducem sufletele la Dumnezeu, nu la noi. Dumnezeu ne va face rodnici în aceasta lucrare. Numai să nu căutăm prin acest mijloc să ne aducem slavă nouă, ci Lui. Totuși chiar prin aceste mici ispite mergeți înainte până ce veți simțit că Ce-L e a zis: „Vă voi face” este prezent lângă voi. Am văzut într-o turnătorie cum bucășile ruginite, vechi, netrebuincioase de fier, oțel, erau aruncate în foc, topite până erau strălucitoare ca soarele. Apoi din ele erau făcute unelte scumpe de preț, fără care noi astăzi am fi cu mult înapoi. Așa sunt și pescarii, lucrarea focului îi curățeste, îi face strălucitori, niște unelte sfînte și trebuincioase, fără care Impărăția lui Dumnezeu n'ar progresa.

Alungați SPIRITUL LUMESC DIN LUCRAREA SFANTĂ DE PESCAR DE OAMENI! „Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie (nici prin înțelepciune), ci prin Duhul Meu”. Cu cât va fi încrederea mai mare în Dumnezeu, cu atât lucrarea va fi mai

(Continuare în pag. 5-a)

INSEMNĂTATEA INVIERII LUI HRISTOS

Predică la radio, de I. COCUT

Au existat odată doi prieteni învățați, cari credeau în vorbirea cu morții. Părerile lor era că poți chema sufletele morților din cealaltă lume, ca să vorbești cu ele. Acești doi amici au făcut împreună o înțelegere ciudată. Să se întâlnească după ce va muri unul dintre ei. Celui va muri întâi, promise că sufletul lui va veni, îndată, din cealaltă lume, ca să stea de vorbă cu prietenul său și să-i spună cum e pe dincolo.

A venit vremea și unul dintre cei doi s'a îmbolnăvit de moarte. Amicul său s'a așezat lângă patul bolnavului și l-a privit cum se chinuia. L-a amintit, să se țină de cuvânt și să vină la întâlnire. Peste puțin timp, bolnavul și-a dat sufletul.

Atunci omul nostru a scos din camera mortului pe toți afară și a stat lângă pat liniștit, așteptând ca sufletul prietenului să vină, să vorbească cu el. Au trecut, încet minutele și apoi au trecut ceasurile, dar nicio voce n'a venit. Atunci omul acesta a început să plângă. Prietenul său nu s'a ținut de cuvânt. El n'a venit la întâlnirea promisă.

Nu așa a fost cu Isus Hristos. Și El și-a dat o întâlnire cu ucenicii Săi, după moarte. Cu mult înainte de răstignire pe cruce, El le-a spus că, după moarte, va veni și se va întâlni cu ei în Galilea. „Peste puțin timp, iarăși ne vom vedea”, a spus. El apostolilor Săi, Domnul, însă, s'a ținut de cuvânt. Crucea, suferința, moartea și mormântul nu l-au putut împiedeca de a veni la întâlnirea proecată. A treia zi Isus a stat în mijlocul ucenicilor Săi și le-a spus: „Pace vouă”. Astfel El s'a dovedit că e Fiul lui Dumnezeu, prin învierea Sa din morți.

Cu ce vom asemăna învierea lui Isus? Ea e asemenea primăverii. Plantele au adormit astă toamnă. Frunzele lor au căzut, iarba s'a uscat, verdeța s'a dus. Totul par'că a murit. A venit iarna, ca un mormânt și le-a îngropat pe toate, în zăpadă. S'a dus mirosul florilor frumoase, s'a dus cântecul păsărilor, a dispărut podoaba verde a pădurii. Totul a rămas mort și pustiu. Gerul iernii a cuprins întreaga natură. Deasupra firii moarte urlau vijeliile zăpezii și ale furtunilor. Se părea că viața naturii a murit pentru totdeauna.

Dar iată că învierea naturii e aici. Gerul și iarna, zăpada și vijelia au fugit din calea razelor calde de soare. Firicele de iarbă se ridică sfioase în sus și îmbracă pământul cu un covor frumos, verde. Priviți la pomi și vedeți cum ies muguri ca din mormânt și se prefac în flori, cu mii de culori. Soarele cald trezește întreaga natură la viață. Pâraiele murmură din nou, păsările cântă iarăși și întreg pământul se deșteaptă din nou la viață.

E bine că Paștile sunt primăvara. Căci

asa ceva s'a petrecut la primele Paști. Corpul lui Isus era mort. Spiniș ascuțiți, bătăile multe, cuiele dureroase, spânzuratul pe cruce, toate acestea chinaseră pe Isus și-l omoriseră. Dar a venit cea mai minunată dimineață din lume, cea mai frumoasă primăvară. Spiritul Dumnezeuului celui viu a adus la viață corpul lui Isus. Ochii adormiți s'au deschis, picioarele reci s'au întărit și s'au încălzit, mâinile moarte au început să se miște și Isus s'a sculat din mormânt la viață.

Puterea soarelui de primăvară înviează natura din morți, iar puterea Duhului lui Dumnezeu a înviat pe Isus Hristos din mormânt.

Dar învierea lui Isus nu e numai asemenea primăverii. Ea e ca o biruință mare într'un războiu grozav. Care a fost cea mai mare luptă de pe pământ? Care a fost cea mai însemnată biruință? A fost lupta dela Maraton unde grecii au bătut pe romani? A fost alungarea turcilor din Europa? A fost victoria Angliei contra lui Napoleon? Nu. Toate aceste învingeri au avut mare influență asupra istoriei omenirii. Dar a fost un triumf mai mare și mai însemnat, a fost biruința lui Hristos contra puterilor celui rău pe cruce.

Deoparte era Isus, iubirea întrupată; iar de cealaltă parte erau toate oștirile Satanei, Fariseii, cărturarii și preoții urlau de ură, contra lui Hristos. Era în ei o sete nebună după sângele Nazarineanului. Să-l vadă murind în chinurile cele mai grele, să-l steargă viața și urmele de pe pământ. Pisma se lupta contra iubirii, cu toate puterile. Și, la prima vedere, se părea că ura a reușit, căci ea a ucis iubirea și a pus-o în mormânt. Se părea că răutatea e mai tare în această lume și că dreptatea a fost îngropată în mormântul lui Iosif pentru totdeauna.

Ba ceva mai mult. Dacă privim de aproape moartea lui Isus, vedem ceva mai mult. Vedem nu numai pe Ana, Caiafa și Pilat, cari răstignesc pe Hristos. Se pare că o mână neagră e în dos. Insuși Diavolul cu toți îngerii lui răi luptă să nimicească pe Domnul vieții. Toate forțele întunerecului și ale morții, toate puterile iadului și ale răutății, au pornit împotriva Fiului lui Dumnezeu. Acolo sus pe cruce, Hristos s'a luptat cu toate armatele păcatului. Ce ar fi fost, dacă ei ar fi biruit pe Hristos? Ce s'ar fi întâmplat, dacă iubirea și dreptatea ar fi putut fi ținute în mormânt? Ar fi însemnat că ura, e mai tare decât iubirea, că nedreptatea e mai tare decât adevărul, că întunerecul e mai tare decât lumina, că moartea e mai tare decât viața, că diavolul e mai tare decât Dumnezeu.

Dacă Isus ar fi rămas în mormânt pen-

tru totdeauna, asta ar fi însemnat, că orice încrezare spre bine în lumea aceasta e sortită să dea faliment, că universul nostru e stăpânit de demonul răutății și că binele și iubirea sunt numai visuri zadarnice.

Dar slavă Domnului, Isus a biruit. El a rupt cătușile și lanțurile iadului și ale morții. Pentru totdeauna, a distrus puterile diavolului și ale întunerecului. În dimineața Paștilor, Hristos a înviat. Iubirea a fost mai tare decât ura, Dreptatea a zdrobit puterile răului. Viața a nimicit moartea. Dumnezeu a biruit pe diavolul.

Da, în dimineața învierii, atunci când Isus s'a sculat din mormânt, atunci s'a înfăptuit cea mai mare învingere din istorie. Și această învingere ne-a adus multă binecuvântare nouă tuturor. Nu numai că ne-a făcut să ținem aceste sărbători frumoase, ci ne-a dăruit ceva mult mai înalt și mai scump.

Paștile ne aduc o solie plină de speranță. Hristos e mai tare decât forțele răutății care pustiesc lumea de azi. El le-a biruit în dimineața învierii. Și asta înseamnă că iubirea va birui pe pământ la urma urmei. Impărăția păcii și a iubirii va cuceri pământul. Așa cum a spus poetul român, Vlahuță:

„... Este o dreptate și trebuie să vie!”

Da, în lumea asta plină de disperare, Paștile aprind din nou în sufletele noastre candela speranței și a credinței.

Iarăși învierea lui Hristos este garanția învierii noastre. Viața noastră pe pământ sfârșește dureros, ea sfârșește în moarte și în mormânt. Mai este vreo speranță de înviere? Ne vom mai întâlni noi cu mama noastră, care s'a dus dela noi? Vor mai vedea părinții pe copiii lor scumpi pe care i-au pierdut? Vom mai sta noi de vorbă cu neamurile și prietenii noștri, cari au mers în mormântul rece? După ce ne vor așeza și pe noi în sicriu, mai e vreo speranță să ieșim și noi din negura neagră a morții?

Ce tristă ar fi viața, dacă ea s'ar isprăvi în mormânt! Ce urât pare viitorul dacă dincolo de moarte nu sunt decât viermi! Ce dureros ar fi să trăiești numai câțiva ani de durere și de chin, ca apoi să dispari pentru totdeauna! Când nu mai ai nicio speranță de viitor, nu mai ai putere să trăiești!

Așa cum a spus marele poet român, Coșbuc:

„Credința'n viața de apoi

E singura tărîe'n noi”.

Dă, Paștile ne vestesc învierea morților. Ele ne spun că Hristos a biruit moartea și mormântul. Că ceice cred în El și calcă pe urmele Lui, vor merge într'o viață mai lungă, veșnică și plină de fericire.

VALURI AMENINȚĂTOARE

de PITT POPOVICI

„...corabia era învăluită de valuri în mijlocul mării”. Mat. 14:24.

După o zi plină de lucrări minunate, spre seară, Domnul Isus silește pe ucenici să se urce în corabie și să treacă de partea cealaltă. În timp ce ei văsliau, deodată marea a început să se turbure. Fața ei a început să se încrețească și valuri amenințau corabia, unelte și tot ce aveau; ba chiar viața lor era în pericol.

Tot așa se întâmplă și în viața spirituală. Uneori, dintr'odată valuri năprasnice încep să amenințe sufletul nostru. Ceea ce e mai greu, e că, ele se țin lanț unul după altul.

Dintre aceste valuri cari se ridică mai des împotriva noastră, amenințându-ne e

valul greutăților.

Ceea ce face ca acest val să se ridice, adeseori, ca un munte uriaș, sunt împrejurările în cari ne aflăm. Acest val s'a ridicat și în viața ucenicilor, când erau pe mare. Furtuna pe de o parte, și valurile naturale pe de altă parte, au ridicat acest val al greutăților.

Acesta e un val amenințător prin faptul, că RAPEȘTE LINIȘTEA. Ucenicii, unii văsliau, iar alții dormiau sau se gândeau în tăcere la cele ce s'au petrecut ziua. Nu era niciun zgomot. Erau clipe frumoase de liniște. Dar, când au venit greutățile, toate acestea au fost spălate de valuri.

Apoi el STOARCE PUTERILE. Nu odată s'a văzut că, oamenii cei puternici chiar, ajung să cadă obosiți în urma greutăților. Tăria lor a fost consumată și vlașa lor istovită de rezistența, pe care au depus-o. Ei sunt slăbiți din cauza acestui val. Și nu e de mirare așa ceva.

Dar nu numai atât, ci el și INGREUNEAZĂ INAINȚAREA. Ucenicii o noapte întreagă au văslit, s'au iuptat cu greutățile și tot n'au ajuns la mal. Sunt greutăți, cari pornesc din lăuntrul nostru, iar altele sunt din afară, toate însă, împiedică lucrarea noastră și îngreunează progresul. De ce avem atâtea biserici aproape reci și cari nu înaintează? Una dintre cauze e aici: sunt valuri de greutăți, care îi amenință și cari zădărnesc toată munca pe care o depun unii.

Acest val e urmat de altul, care e tot atât de amenințător și anume

frica.

Cauza care face ca acest val să se ridice, este timpul și locul în care ne aflăm. Așa a fost și la ucenici. Dacă nu ar fi fost ei pe mare, n'ar fi avut nici o teamă de furtună și, chiar pe mare, nu

le-ar fi fost atât de frică, dacă n'ar fi fost noaptea. Acestea împreună au făcut, ca valul de frică să fie mai năprasnic.

FRICA TE PUNE ÎNTR-O STARE CĂ NU MAI ȘTI CE SĂ FACI. Incepi să tremuri, fața se schimbă, uneori dacă e puternică, mai ales la copii, duce la suferințe, își pierd chiar cumpătul. Din cauza ei, mulți fac lucruri nechibzuite. Judecata nu mai acționează. Câți nu au ajuns chiar ucigași: din cauza fricii! E ceva amenințător!

La alții valul acesta ADUCE GROAZĂ. Iși dă seama omul de ce îl așteaptă, se vede slab, loc de scăpare nu are niciuri și atunci frica crește din ce în ce transformându-se în groază. Asta e ceva chinător. Chiar Domnul Isus spune odată, că „oamenii își vor da sufletul de groază în așteptarea lucrurilor cari se vor întâmpla pe pământ”.

Și tot frica este aceea care INTUNECA VEDEREA. Ea ne amenință cu orbirea în înțeles spiritual. Ucenicii cari au trăit tot cu Domnul Isus, acum pe mare nu-L mai cunosc. Frica a împăienjenit ochii lor și nu numai că nu-L cunosc, dar spun că e „o nălucă”. Câți nu suferă de astfel de năluci? Câți nu-și fac presupuneri pripite, cari sunt greșite cu totul din cauza fricii? Fratele este văzut ca un dușman, iar cei ce-i vreau binele, lui i se pare că îi vreau răul.

Cel de al treilea val, care se pare că e mult mai amenințător și care face dezastru mare e

desnădejdea.

Munca obositoare și încercările zadarnice din cauza greutăților, fac ca acest val să se ridice și să izbescă în sufletul nostru. Dacă celelalte valuri sunt în stare să învălne corabia, acesta e în stare să o răstoarne. Bietul om se pare acum, că a sfârșit-o cu totul.

Unde a ajuns desnădejdea SAU SPULBERAT TOATE PLANURILE. Visurile frumoase cari au început să se îndeplinească, sunt năruite. Omul a ajuns amărât, turburat. Nu se mai gândește la nimic bun. Nu așteaptă decât negură și întunec. Valul acesta e în stare să arunce pe oameni într-o stare, cum nu se poate mai rea.

Desnădejdea mai omoară DORINȚA DE A LUCRA. Viața lui și a altora e în primejdie, dar el nu mai vrea să facă nimic. Acesta e omul, care se dă bătut. E omul care se lasă în voia valurilor. A încercat odată sau de două ori să scape pe un păcătos din păcate și, dacă n'a reușit, nu mai vrea să încerce. Bisericele de azi sunt aproape pline de astfel de oameni. Nu cumva ești și tu unul?

Și în sfârșit, valul acesta INEACĂ DORINȚA DE A MAI TRĂI. Voioșia de

altă dată s'a dus. Cântările melodioase au încetat. Ba, chiar rugăciunea lui către Dumnezeu e schimbată cu totul. Proorocul Ilie a fost odată atecat de acest val și atunci el spune în rugăciunea lui! „Destul! Acum, Doamne, ia-mi sufletul, căci nu sunt mai bun decât părinții mei”. Alții ajung să-și pună ei capăt zilelor, sfârșind în mod tragic. Acesta e valul diavolului, care poate ne-noroci viața și sufletul nostru.

Se ridică, însă, acum întrebare: Cum putem scăpa de aceste valuri? Dacă luntrea, instrumentele, puterea noastră, iscusința noastră nu sunt în stare să ne ajute, atunci cine ne poate ajuta? Răspunsul e unul singur: Domnul Isus. Cheamă-L pe El și vântul va înceta, marea se va potoli și tu vei putea să ajungi cu bine la țărnuțel celalalt. Cheamă-L acum.

Condiții pentru a fi pescar

(Urmare din pag. 2-a)

temeinică și mai sigură. Spiritul lumesc: „Săptămâna aceasta, voi câștiga cel puțin patru suflete! Spiritul de pescar: „Dumnezeu știe, pentru câte suflete mă va face, săptămâna aceasta, să fiu o odevărată binecuvântare”. „Câte suflete ai adus până acum la Domnul”? „Eu nu pot ține cartea veteșii Mielului ca să știu”, răspunse fratele. „Doamne Isus, ia-mi picioarele mele, călăuzește-le acolo, unde Tu ai pregătit un suflet să-i vorbească. Ia-mi sub controlul Tău ochii mei, proroeste Tu prin ei. Vorbește prin gura mea, folosește-Te de judecata mea slabă. Fă-mă asemenea Ție blând și smerit. Fii Tu totul în mine: și lasă ca astfel astăzi să pot aduce măcar un suflet la Ține”.

Mântuirea prin Credință

Credința se capătă. I Petru 1:1.

Credința poate fi primită de oricine. Marcu 16:16, Ioan 3:16; 6:47, etc.

Credința este darul lui Dumnezeu. Efes. 2:8.

Credința ne apropie de Isus. Luca 8:41—48.

Credința ne deschide inima să-L primim pe Isus. Ioan 1:12.

Credința ne dă iertarea păcatelor prin sângele lui Isus. Ioan 3:16, Efes. 2:8, 1:7.

Credința ne duce pe urmele lui Isus. Fapt. 8:37—38, Marcu 16:16.

Credința ne unește într-o familie. Fapt. 2:44.

Credința ne ajută să trecem prin toate. Evrei: 11:36—39.

Credința ne încoronează. Apoc. 2:10.

Mijlocirea lui Isus

„Este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos”. I. Timotei 2:5.

Pe lângă lucrarea mântuirii, Domnul Isus a luat asupra Sa, și mijlocirea pentru noi la Dumnezeu. Aceasta aduce în suflete mângăiere. Gândul că în cer, la tronul Tatălui, Isus care și-a dat viața să te mântuiască, mijlocește, îți dă liniște.

Știu că Isus mijlocește bine pentru toate ale tale. El te-a salvat din păcate. Aceasta L-a costat viața Lui și totuși a făcut-o. Oare acum, când El e în cer și a luat asupra Sa însărcinarea să mijlocească la Tatăl pentru nevoile tale, nu va face aceasta cât se poate mai bine? Și El poate mijloci bine fiindcă te cunoaște pe tine și toate nevoile tale. El a fost ea tine, a trăit în mijlocul greutăților, a gustat din paharul din care bei tu, a trecut pe drumul pe care mergi.

În Vechiul Testament, această mijlocire era în sarcina preoților. Cu cât ești tu astăzi mai sus ca ei! Nu mijlocește un om, ci Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, Cel viu, Mântuitorul tău. Acum îți dai abia seama de ce primești tu adesea binecuvântări și daruri pe cari nu le-ai cerut. A mijlocit El.

Isus mijlocește pentru păcatele și căderile tale. Când tu obosit sub sarcina grea a vieții, când nu-ți poți face complet și bine datoria ta de copil al Tatălui, El mijlocește pentru tine. De câte ori faptele tale trebuiau pedepsite și nu au fost. A mijlocit El, Isus a fost grădinarul care a spus: „Mai lasă-l un an. Am să-l ud, să sap în jurul lui și la anul va avea poate roadă”. De foarte multe ori cel rău te cerne în ciurul lui, iar El se roagă pentru credința ta. De fapt toată mântuirea noastră e numai datorită mijlocirii lui Isus. El a luat toată vina noastră asupra Sa, iar pe noi ne-a dus în casa Tatălui fără nicio pată, fără nicio vină. Orice greșală a ta El o mijlocește la Tatăl.

Isus mijlocește pentru viitorul tău. „M'am rugat să nu se piardă credința ta”, spune El lui Petru. Viitorul lui Petru era scump în ochii Lui, iar El se roagă și mijlocește pentru el. Și pentru tine El are frumoase și mari planuri. Înaintea ta e un viitor minunat. Iar El mijlocește pentru acest viitor, mijlocește să fie plin de binecuvântări, plin de roadă și păstrat curat.

Isus mijlocește cu dorințele tale. El duce înaintea Tatălui dorințele tale, exprimate prin rugăcune. De multe ori te rogi și ceri lucruri mari, peste puterile tale, și Isus mijlocește pentru ele, astfel le primești numai fiindcă Isus a promis că te va ajuta să faci lucrul pe care l-ai

cerut. Cu toată siguranța că atunci când Carey, Judson sau Livingstone au cerut să fie trimiși între păgâni, era un lucru prea mare pentru ei, dar l-au primit numai pentru că Isus a promis să fie cu ei. Poate și tu te rogi ca fratele tău, părinții, soțul sau soția, copiii, etc., să fie aduși la mântuire, e sigur un lucru mare, și Tatăl îți împlinește dorința, numai pentru că Isus când a mijlocit, a

promis că îți va da ție un duh de a le vesti Evanghelia și pe de altă parte va trimite Duhul Sfânt să lucreze în inimile lor. Toate dorințele pe care îți le ascultă Tatăl, sunt mijloците de Isus.

Ferice de tine cu astfel de mijlocitor. Cauza ta e pledată în fața lui Dumnezeu, cum nu se poate mai bine. Mulțumește-I și spune-I totul, trăiești aproape de El! de TICHIL

INCEPUTURI MISIONARE

PRIMUL MEMBRU, PRIMUL BOTEZ PRIMA BISERICA BAPTISTĂ

În anul 1602 este ales ca păstor la o biserică evanghelică așa numită a separatiștilor, un tânăr bine pregătit, anume John Smith. Cum credința separatiștilor era prigonită, biserica întreagă împreună cu păstorul ei pleacă în 1606 în Olanda. Aici având libertatea religioasă credincioșii se stabilesc și trăiesc liniștiți.

Începând din anul 1609, John Smith, începe un studiu mai adânc al Bibliei și în special al Noului Testament. Cercetează fiecare doctrină în lumina Evangheliilor. Pune în cântarul adevărului biblic tot crezul său. Lucrul acesta a avut o puternică influență asupra sa. Ajungând la învățătura botezului, el pe baza Bibliei se convinge că botezul copiilor e absolut greșit. După cercetare amănunțită vede că botezul copiilor nu are nicio bază biblică, și că nu a fost de loc practicat de apostoli și de primii creștini.

Încet, încet începe să se răspândească ideea aceasta. ea a crescut. Pentru el, lucrurile au devenit din ce în ce mai clare, până în anul 1611 își spovedește crezul lui în fața bisericii. După expunerea bazei pe Biblie, învățătura botezului oamenilor mari a fost acceptată. Astfel în 1611 John Smith se botează singur prin cufundare după mărturisirea credinței. După ce sa botezat pe sine, a botezat apoi și pe ceilalți membri ai bisericii.

Așa a luat naștere credința baptistă, a luat ființă prima biserică baptistă, așa s'a ținut primul botez biblic. Acesta e primul început. Toți ceilalți i-au numit baptiști adică botezați.

Deci învățătura botezului pe baza creștii, la oamenii mari, s'a născut din citirea amănunțită a Noului Testament. Adevărul curat s'a desprins din practica apostolilor și a primilor creștini.

Dela primul membru John Smith, dela prima biserică baptistă din anul 1611 dela Amsterdam, învățătura botezului pe baza credinței, săvârșit numai la oameni mari și conștienți, a luat un avânt nema-

auzit până azi. Dela 1611 credința baptistă s'a lăfit din ce în ce mai mult, iar azi ea e răspândită pe întreg pământul. Și greutăți, și s'a făcut de credincioși din inițiativă proprie, prin convingere biblică. În toată istoria nu se găsește o lucrare mai măreață, mai mare și mai grăitoare a colaborării Duhului Sfânt, dela lăfșirea creștinismului încoaci.

Lucrarea din 1611 dela Amsterdam e scântea care a aprins focul mare, e pârâiașul care a isvorât din isvorul Bibliei și a crescut în râu, în fluviu și se transformă în marea fără margini.

VORBE CU TÂLC

Omul sfințește locul nu locul pe om.

E mai bună o pasărea în mână decât zece pe gard.

E mult mai bine să crezi decât să fi un ateu.

Sfatul sincer e rupt din inimă.

Rugăciunea sfinților dă binecuvântarea lumii.

Cine nu-și mătură casa lui să nu încerce să o măture pe a vecinului.

Greu se adună, ușor se împrăștie.

Vorba grăită nu mai poate fi prinsă.

Păcatele ori se ispășesc, ori se iartă; ele nu se pot scuza.

Pământul însetat absoarba ploaia; piatra nu.

Sfințenia vieții e un grai neauzit dar cu mare efect.

Mai bine slugă în casa tatălui, decât porcar pe câmpul străinului.

Slujba pentru alții e o binefacere și pentru noi.

Gândurile bune nase numai fapte bune. Nu învinui pe alții de lucrurile pe cari le faci și tu.

Unde crește un spin poate crește o floare.

Pomul crește după placul grădinarului. Roadele nu se culeg decât la vremea lor.

MANA ZILNICĂ

TĂLMĂCIRILE TEXTELOR DIN CETIREA ZILNICĂ A BIBLIEI

de

Rev. A. Smelle, D. D. în limba Română de I. R. Socaciu, Th. M.

Mă rog ca toți să fie una.

Duminică, 23 Iunie, 1940. — Ioan 17:13-26.

Aici se vorbește de unitatea ce este în Hristos. Divergențele din afară vor rămâne. Sunt deosebiri de vederi, de fire, temperament, ereditate și obiceiuri, lucruri ce vor fiina oamenii împărțiți în diferite tabere eclesiastice. Credința și turma însă sunt una și Unul este Păstorul turmei. „Toți sunt una în Hristos Isus”. Rugăciunea mea către Domnul este să-mi dea dragoste ca să văd frați și surori în toți cei ce sincer iubesc pe Domnul Isus.

Unitatea copiilor Lui Dumnezeu este de mare folos în câștigarea păcătoșilor la Hristos. Ca lumea să creadă că Tu m'ai trimis pe Mine. Lumea va crede în măsura în care ucenicii Domnului vor fi uniți și stăpâniți de pace. Fiecare poate ajuta cauza în măsura în care conlucrează cu ceiea iubesc din inimă pe Domnul Isus.

Unitatea desăvârșită a lui Hristos cu cei mântuiți va fi în patria veșniciei. Acolo va fi unitatea perfectă și nu va mai rămâne nimic din ceea ce sfarmă și împrăstie pe copiii Domnului. Doamne, ajută-mă să ajung în această cetate de armonie perfectă și fericire fără sfârșit!

RUGĂCIUNEA DE MULȚUMITĂ ȘI LAUDĂ

Cuvânt de aur: *Rugați-vă neîncetat. Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile. 1 Tes. 5:17, 18.*

Lăudați pe Domnul.

L., 24 Iunie 1940. — 1 Cro. 16:1-12.

Acest psalm a fost compus de David și a fost folosit ca imn, când Israel a adus chivotul Domnului din casa lui Obed-Edom în cortul din noua capitală de pe muntele Sion.

Lucrările lui Dumnezeu îl descoperă cine este și ce poate face. Dumnezeu i-a iubit și El alesese pe străbunii lor să-I fie purtători de cuvânt. Iată de ce i-a oerotit și purtat cu braț puternic. El a scos pe poporul Său din robia Egiptului. Israel avea o istorie glorioasă. Ce pot face eu, când o vorba de cele ce lucrează Domnul. Lucruri mari și minunate a făcut și face Dumnezeu pentru mine.

Poporul Domnului trebuie să laude pe Domnul și să spună faptele Sale între popoare.

Cântați-I, cântați-I laude!

În podoaba sfințeniei.

M., 25 Iunie 1940. — 1 Cro. 16:23-36.

Numai ceiea sunt făpturi noi în Hristos Isus, ceiea sunt îmbrăcați în dreptatea lui Hristos, pot să se închine lui Dumnezeu într-o stare plăcută Lui. Căci ei sunt curățiți, spălați de toată fărădelegea și puși ca o mireasmă plăcută Domnului. Ei sunt socotii desăvârșiți prin jertfa și meritul lui Hristos. Tocmai precum cei morți în Domnul se vor scula în corpurile slăvite întru asemănarea lui Hristos, astfel sufletele reînfiate îmbracă dreptatea Lui și-si pun slava în a-Lăuda pe Domnul. Cât de frumoasă și minunată este sfințenia!

Dumnezeu are deosebită plăcere în sfințenie și se bucură de mulțumirile ce-I le aduc cei răscumparați.

„Dacă ești mântuit laudă pe Domnul, și spune că El e al tău Salvator; Te roagă fierbinte ori unde'n tot locul, El aude bine glasul strigător”.

Oricât de mare ar fi bucuria aici în a lăuda pe Domnul, oricât de sinceră ar fi închinăciunea, toate acestea sunt numai un preludiu a bucuriei veșnice și a închinăciunii perfecte din ceruri. Acolo îl vom slăvi în podoaba sfințeniei. Lăudați pe Domnul, căci este bun!

Frumos este să lăudăm pe Domnul.

M., 26 Iunie 1940. — Ps. 92.

Este frumos să mulțumim Domnului. Este bine și frumos din punct de vedere etic, fiindcă acest lucru este un drept al Domnului; este bine și frumos din punct de vedere al simțului, fiindcă este plăcut inimii; este frumos din punct de vedere practic, fiindcă acest fapt face pe alții să aducă același omagiu Domnului. Frumos este să lăudăm pe Domnul. Aceasta este o mică răsplătă pentru multele Sale binecuvântări, ce le primește zilnic dela El.

Mă bucur în dragostea ce izvoarește zilnic din Dumnezeu. Aceasta iubire nu seacă niciodată. Dacă El este al meu în tinerete, El nu mă lasă în drum la bătrânețe. Greșelile mele, vederea mea scurtă, dispar când mă țin de El și vestesc bunătatea Lui. El stă lângă mine. Aceasta într'adevăr este mântuirea mea. Prezența Sa lângă mine mă face să cresc în har.

Eu trebuie să doresc a răsplăti binecuvântările Domnului cu supunere și devotament. Totdeauna să stau în via Lui. Plantat în grădina Domnului trebuie să doresc a înflori și să aduc roade zi cu zi în curțile Dumnezeului meu. Cât de mari sunt lucrările Tale, Doamne, și cât de adânci sunt gândurile Tale! Iată de ce frumos este să lăudăm pe Domnul.

Să răsune cântece în cinstea Lui!

L., 27 Iunie 1940. Ps. 95.

Acest psalm era unul din seria de psalmi folosiți la închinăciunea din templu. Veniți să închinăm și să ne smerim înaintea Domnului. Făcătorul nostru! Exlavia neprefăcută este inima închinăciunii adevărate. Este datorinta noastră creștinească să păstrăm această exlavia ce se vede în acest psalm.

Dacă neamurile pot aduce cântări de laudă dumnezeilor lor — idoli, făcuți de mâini omenești — cu atât mai mult se cuvine să slăvim noi pe Dumnezeul nostru, Făcătorul cerului și pământului și Izvorul tuturor darurilor bune. Noi îl admirăm, noi ne închinăm Lui, noi îl iubim; deci să mergem înaintea Lui cu laude, să facem să răsune cântece în cinstea Lui!

Cânta-voiu Domnului meu,

Laudă cu bucurie;

Că mea vicață El mi-a dat

Și s'a ndurat de mine.

Bucurați-vă totdeauna în Domnul!

V., 28 Iunie 1940. — Filip 1:3-13.

În Vechiul Testament sunt multe îndemnuri pentru Israel ca să se bucure în Domnul. Domnul era Jehovah fără vreo alta distincție sau mărginire; și pricina bucuriei era sfințenia Lui, în deosebit mila și adevărul Lui și faptul că El era Dumnezeu lui Israel. Domnul nostru este Isus Hristos în Care oricine poate afla și cunoaște pe Tatăl. Dacă cunoașterea dragostei lui Dumnezeu în Isus Hristos Domnul și Mântuitorul meu nu-mi încălzește și nu-mi luminează întreaga mea ființă atunci ce alt lucru o poate face? Sunt multe cauze de tristea, dar ele trebuie să fie trecătoare; ele sunt ca și norii ce acoper cerul pe un timp și apoi trec. Harul lui Dumnezeu și răscumpărarea Mântuitorului sunt permanente; ele sunt cerul albastru, pe care-l pot acoperi norii, dar nu-l pot muta.

„Bucuria este steagul care proclamă că Stăpânul este în rezidență”. Este steagul bucuriei pe acoperământul casei mele? Dacă nu-i, atunci eu nu pot arăta că Hristos este Stăpânul meu, și că El ocârmuește și domnește în inima și viața mea. Dacă sunt răscumpărat de El, dacă L-am ca Domn și Mântuitor, am pricină să mă bucur totdeauna în Domnul.

Nu încetez să aduc mulțumiri pentru voi.

S., 29 Iunie 1940. — Efes. 1:15-23.

Pavel s'a putut bucura când a auzit despre credințioșia ucenicilor din Efes, fiindcă el le-a predicat Evanghelia și i-a adus la Domnul. Cel ce a adus un suflet la Hristos, poate să înțeleagă bucuria apostolului Pavel. Aceasta este una din multele dovezi ce-l arată că avea o fire arzătoare, generoasă și plină de vicață. El știa că ei au încă să se mai lase de anumite apucături și obiceiuri lipite de dânșii din zilele când slujeau idolilor, dar îi plăcea să aibe în vedere totdeauna partea cea mai bună a copiilor lui Dumnezeu. Se aflau și oameni păcătoși în biserica din Efes, dar faptul că ea n'a părăsit adevărul pe care el li-a vestit ani de zile, când a început lucrul, a fost pricină de mare bucurie. Credințioșia și purtarea lor vrednică de Dumnezeu au ajuns să fie cunoscute între frați — între toți sfinții. Ei aveau credință și dragoste. Sunt oameni cari au credință, dar viața lor e pustie de iubire. Dă-mi Doamne, Isuse, credință ca la un copil și dragoste cum ai Tu față de noi păcătoșii. Atunci voi putea și eu să imitez pe servul Tău, să te urmez pe Tine și să-Ti dau mulțumită pentru că ai dat și altora credința și mântuirea.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

BISERICILE BAPTISTE de pe Valca Bistrei au avut o întrunire în ziua de 9 Iunie a. c. în biserica din Ferdinand. La această întrunire au luat hotărîrea de a lucra împreună și de a-și aduce un predicator în acest cerc. Ei se roagă Domnului pentru aceasta. Au luat parte la întrunire și fr. D. Drăgîlă, I. Rusu și Cure Simion. După unele îndrumări date de fr. I. Rusu, misionarul școalelor duminicale, s'a luat hotărîrea, ca în fiecare biserică să fie organizată școala duminicală.

IN ZIUA DE 21 MAI a. c. Comunitatea creștină baptistă de Alba-Iulia a avut ședința ordinară, la care au luat parte 70 delegați, reprezentând 170 biserici. S'au luat hotărîri de lucru și unitate frățască. Au fost aleși președinte fr. I. Rusu, iar secretar fr. Pavel Boșorogan.

IN ZIUA DE 3 IUNIE a. c. a trecut la cele veșnice fr. Iacob Duda din Nojag, jud. Hunedoara. În urma sa au rămas Soția și cinci copii orfani. În biserică, frațele a fost un membru activ și foarte darnic.

BISERICA DIN TEHICUL INFERIOR, jud. Hunedoara, a avut o frumoasă serbare în ziua de 9 Iunie a. c. împodobită cu poezii, soluri, predici, etc. A luat parte și tineretul din Deva cu orchestra.

FR. SILVESTRU UNGUREAN a ținut în ziua de 2 Iunie a. c. înmormântarea sorei Maria Fodorosciuc din Solea, jud. Suceava. La înmormântare a luat parte foarte mult popor.

Mana Zilnică

Mulțumim lui Dumnezeu Tatăl.

D., 30 Iunie, 1940. — Col. 1:9—18.

Toate mângăierile noastre vin dela Dumnezeu, și cele mai dulci bucurii ce le avem sunt în El. Prin bunătatea Lui și din harul Său noi am primit mântuirea de pedeapsa ce ni se cuvenea pentru păcatele noastre. Dela El vine mântuirea noastră. El s'a apropiat de noi și ne a întins steagul alb al păcii. El s'a sacrificat pe Sine ca să ne aducă mântuirea. Cuvine-se să-I mulțumim Lui.

Darul mântuirii este vloga cea mai mare din lume. Prețul ei nimeni, nici înger, nici om, nu-l poate socoti. Și acest dar ne-a dat Dumnezeu. El a dat pe Unicul Său Fiul pentru noi, numai sîngele Fiului lui Dumnezeu a putut ispăși pentru iertarea păcatelor noastre. Iubitorii de țară, iubitorii de prieteni, iubitorii de adevăr, iubitorii de Hristos, au trecut prin foc și apă; dar niciunul din ei n'a făcut cecece a făcut Hristos pentru noi. El este iubirea ce întrece priceperea, ce întrece tot ce se poate spune. Cugetul la aceasta ar trebui să ne facă să mulțumim Tatălui și să strigăm cu marele Pascal: Bucurie! Bucurie! Lacrămil Lacrămil

FR. TEODOR MORAR din Cernăuți a ținut cununia religioasă a fr. Simion Ionescu din Calafindești cu sora Maria Petrescu din Grănicești.

FR. LAURENȚIU IONEL, seminarist a făcut o misiune prin bisericile de pe Valea Mureșului, vizitând frații din Valea Mare, Căprioara, și Căpălnaș.

Fr. ALEXA POPOVICI ajutat de fr. N. Oncu a ținut un botez la 17 Iunie a. c. în localul bisericii baptiste maghiare din Arad.

SURORILE DIN BISERICA CERNAUȚI-ROSA au avut o frumoasă serbare condusă de sora Sida Hodoroabă, elevă la școala de fete din București. Au predicat sora Sonia și frații Nița și Bordean.

IN BISERICA DIN GALAȚI-FAGA-RAȘ a avut loc la 12 Mai a. c. serbarea zilei mamelor. Serbarea a fost condusă de sora Feruca Dumitrașcu. A vorbit și sora Sofia. La încheierea a vorbit fr. David Dumitrașcu.

DARUL DĂRNICIEI

„Aruncă-ți pâinea pe apă, și, după multă vreme o vei găsi iarăși!”

Ecl. 11:1.

Ce pildă frumoasă a darniciei noastre! Noi dăm, dar nu după multă vreme primim înapoi, și poate mult mai mult. Progresul lucrării sfinte e strâns legat de buzunarul nostru, iar buzunarul de mila Tatălui creștinec, Pentru cel ce se oprește în fața mișcării creștine în toată istoria bisericii, va fi un fapt foarte izbitor că la darnicia creștină a luat parte și cel bogat și cel sărac.

Darnicia creștină E BENEVOLĂ. Asta însă nu înseamnă să îți speli mâinile cu un leu sau doi. Impărăția lui Isus e dusă înainte de credincioșii Lui, iar dacă fiecare ar face așa, nu s'ar opri ea în loc? Una din cauzele pentru care în multe locuri, lucrul Evangheliei s'a oprit din mers e faptul că nu mai e darnicia. Membrii sunt cu toți sgârșiți, deci plini de păcate. Ap. Pavel a stabilit însă, o regulă, „proporțional cu câștigul”, scrie el. Cel ce câștigă mult să dea mai mult, iar cel cu mai puțin să dea mai puțin. Ea e benevolă. Dar nimeni nu poate fi credincios, dacă nu e darnic.

Darnicia E O PARTE DIN INCHINĂCIUNE. Prin rugăciune suntem copilul care cere, iar prin darnicie suntem copilul care dă Tatălui dintru ale Sale. Aici e măsura credinței, a dragostei, și a devotamentului nostru față de El. Și să nu uităm că Dumnezeu reîntoarce orice darnicie făcută de noi. Și tot El, pedepsește pe cel ce nu dă. Cine nu dă pentru Domnul, va fi nevoit să dea pentru altele.

Tot ce dăm noi pentru El e o sumă depusă la banca cerului. „O vei găsi iarăși,

nu după multă vreme”, scrie înțeleptul. Și e adevărat. Să o mărturisească cei mântuiți cari știu ei, că au căpătat ce au dat cu mult mai mult. Să grăiască experiența credincioșilor. Dumnezeu nu se lasă dator nouă oamenilor.

Ca credincioși, noi trebuie să știm că împărăția Lui, are nevoie și de banii noștri, ni se cere să fim darnici. Iar El ne va întoarce în daruri mult mai mari o'olă, dărnicia noastră. „Aruncați pâinea pe apă și, nu după multă vreme o veți găsi iarăși”.

ORDINARE LA ARAD

„Mare e secerisul, puțini sunt lucrătorii”, a spus Isus. În biserica baptistă din Arad-Pârneava, a avut loc în ziua de 16 Iunie a. c. (Duminica Rusaliilor) actul ordinării fr. Alexa Popovici ca păstor al bisericilor Pârneava și Betel din Arad.

Într'o frumoasă cuvântare fr. Alexa Popovici a arătat biografia vieții, pocăința și chemarea sa la lucru. După aceasta, comisia de ordinare compusă din frații predicatori Ilie Mărza, N. Oncu, M. Munteanu, I. Moț, I. Truța și Cornel Pascu au trecut la examenarea sa.

La împodobirea programului de ordinare a contribuit în mare măsură corul mixt din Arad-Pârneava combinat cu cel din Arad-Șega, condus de fr. Gh. Jurjen Deasemeni a fost la înălțime orchestra tineretului din Arad. S'au declamat mai multe poezii dedicate noului păstor, dintre cari remarcăm pe sorile Maria Brândaș și Gheorghina Mladin.

Fiecare predicator din comisia de examenare, a ținut câte o scurtă predică, arătând datoritiile predicatorului către biserică și ale bisericii față de predicator.

Într'o atmosferă adâncă, s'a făcut punerea mânilor, după ce sora Viorica Jiva a cântat un solo-rugăciune, acompaniată de orchestră.

Încă unul adăugat în rândul celor ce poartă vestea bună a mântuirii. Frumoase sunt picioarele celor ce vestesc Evanghelia!

NU UITA CĂ

o carte bună

o carte creștină

o carte cu învățături

o carte frumoasă

o poți cumpăra dela DEPOZITUL DE LITERATURĂ CREȘTINĂ, ARAD, STR.

LAE BARNA 4.

FAPTE, PILDE și IDEI

Rugăciune

Isuse, Păstorul turmei Tale, Gândul nostru se îndreaptă și aducem la Tine pe credincioșii din poporul Tău, cari au slăbit, cari au obosit pe drumul credinței. Sunt mulți cari nu mai au putere. Nu mai sunt în stare să lupte cu păcatul, să biruiască ispita. Sunt atâția slabi și bolnavi și mulți dorm. Pentru ei Te rugăm! Milă să-ți fie de ei!

Revarsă focul Duhului Tău în inimile lor, că să aprindă dragostea dinții. Fă-ți conștiinți de starea lor, apropie-Te de sufletul lor, întinde-ți mâna și ajută-i, leagă-le rănille inspiră-i din nou cu zelul și râvna creștină și stai lângă ei, ca să rămână trezi.

Cercelează Domne poporul Tău, luminează-i cărarea și ridică-l deasupra greutăților vieții. Fă ca lucrarea Ta, să meargă înainte. Pentru Numele Domnului Isus. Amin!

O biruință a Bibliei

Un doctor necredincios, care își bătea joc de adevărurile Evangheliei, a deschis într-o zi Biblia. Cu ce gând? Ca să găsească în ea ceva de luat în răs. A dat peste locul din 1 Corinteni 15,35: „Dar va zice cineva: Cum înviază morții? Și cu ce trup se vor întoarce”? Cuvintele acestea i s'au părut bune de luat în răs, căci credința în înviere i se părea cea mai mare nebunie din lume. Tocmai voia să încheidă Biblia, când ochii i se opriră asupra versetului următor: „Nebun ce ești! Ce semeni tu, nu înviază dacă nu moare mai întâi”. Cuvintele: „Nebun ce ești!” îi căzură ca un trăsnet în cuget: se văzu dat de gol în nebunia sa. „Ce nebun am fost!” își zise el. Căți mai departe în Biblie și văzu că, prin sângele Domnului Isus, este iertare și pentru nebunia lui. Primii pe Domnul Isus ca Mântuitor al său și astfel, schimbându-și gândurile și viața, a ajuns un slujitor al lui Hristos.

Răsplata unui prinț

Fiul unui împărat a pornit în călătorie, necunoscut, într-o țară depărtată. Acolo, în țara aceea, a fost rău văzut; ba încă locuitorii acelei țări, cunoscuți ca răi și batjocoritori, din pricina înfățișării și vorbirii lui deosebite, l-au pus la stâlpul de ocară („stâlpul infamiei”).

Mulțimea a venit acolo și a aruncat asupra lui tot felul de murdării și de ocări. Intre ei era însă unul care cunoștea pe prinț și, fiindcă-l iubea, s'a hotărât să stea alături de el. S'a suiat deci pe stâlp lângă el. I-a sters fața de murdării și s'a purtat în așa fel încât era mai mare parte din murdăria aruncată asupra prințului

a primit-o el; astfel, l-a ocrotit cât i-a stat în putință.

Ani de zile au trecut de atunci. Prințul a venit în slavă în împărăția sa; curtenii stăteau în jurul tronului său. Omul care odinioară șezuse alături de prinț la stâlpul de ocară a fost chemat înaintea tronului. Sosit în palat, prințul a vorbit astfel către cei mai mari din împărăția lui: „Dați-vă la o parte și faceți loc acestui om! El a stat alături de mine când oamenii s'au purtat rău cu mine și când am fost batjocorit; acum, când eu sunt în slavă și el este la mine, trebuie să fie căpelenia voastră”.

Voiți să aveți parte de slava Domnului Isus? Fiți gata să suferiți ocară Lui din partea lumii!

Vulturul prăbușit

Un om privea cum un vultur sbura în văzduh. Dela o vreme, văzu că pasărea are tot mai multă stângăcie în zborul ei. În cele din urmă, se prăbuși din înălțime. Mirat, omul se duse să vadă pricina prăbușirii. Ce se întâmplase? Vulturul ținea în ghiare o năvăstuică: o răpise de pe pământ, însă ea îl mușcase de piept și-i supsesse sângele.

Așa se întâmplă cu unii credincioși: tânjesc și chiar se prăbușesc din pricina vreunul păcat ascuns, de care nu vor să se despartă.

Intrebări personale

1. După cunoștințele tale despre viața creștină ești mulțumit de felul tău de viațuire?

2. Biserica din care faci parte e mândră că te are ca membru?

SECERIȘUL

Câmpiile țin astăzi sărbătoare!
Prin holde coapte, fetele grăbite
Innoată pân' la brâu, împodobite
Cu roșu mac și vinete cicoare...

Huește secera fulgerătoare...
Bat mii de raze 'n fețe dogorite
Ușor se 'nelină spicele aurite,
Cad snopii 'n șir... Cântați sece-
[rătoare!]

Se clatină, lung țipă sub povară
Cărutele pe drumul alb de țară;
Pocnind din bice, hăulesc flăcăii.

Apusul joacă într'un potop de
[pară:
Se duce craiul zilelor de vară
Spre alte lumi, departe 'n fundul
[văii...

St. O. Iosif

3. Isus se bucură de tine că te are în turma Sa?

4. Lumea care te cunoaște, după ce vede faptele tale îl laudă pe Dumnezeu?

5. Isus și Duhul Sfânt sunt cu tine în toate faptele, în toate căile tale, sau numai când mergi la biserică?

Ce face Dumnezeu

Oamenii lucrează într'un fel, iar Dumnezeu în alt fel. Să luăm de pildă următoarele: frații lui Iosif l-au aruncat într'o groapă, l-au vândut. Femeia lui Potifar l-a aruncat în temniță, în dispreț și rușine. Dar Dumnezeu îl ridică pe cea mai înaltă treaptă, onoare și lucru pentru binele și viața oamenilor.

Oamenii au aruncat pe Daniel în groapa cu lei, ca să fie sfâșiat și nimicuit, iar Dumnezeu îl ridică la cea mai mare slujbă și conducere a țării.

Mai marii preoților, fariseii, cărturarilor și conducătorii lui Israel; au osândit, lepădat și omorât pe creștini, aruncându-i în mormânt, iar Dumnezeu i-a ridicat, făcându-i eroi și norul de martori ai cerurilor, strălucind ca soarele în drumul său. Când oamenii prigonesc, calomniază, aruncă ocară și dispreț asupra copiilor lui Dumnezeu, tocmai atunci El vine și ridică pe aleșii Lui la o stare pe care numai Dumnezeu o poate face.

Ce minuate sunt lucrările lui Dumnezeu.

I. MĂRZA

Cereri de donații

Frații din comuna Turț, jud. Satu-Mare roagă pe frații cari doresc să-i ajute pentru ca să poată să-și facă o casă de rugăciune. Donațiile se vor trimite pe adresa: Diude Vasile, com. Turț, jud. Satu-Mare.

Frații din com. Sâc, jud. Bihor roagă deasemenea frații să binevoiască să-i ajute pentru ca să-și poată termina casa de rugăciune începută. Donațiile se vor trimite pe adresa: Tolea Simion, Sâc, jud. Bihor.

Frații din com. Tecuci, Kolinderu, jud. Teleorman, roagă frații și pe iubitorii de lucru lui Dumnezeu să binevoiască să-i ajute pentru a-și putea termina casa de rugăciune începută. Donațiile se vor trimite pe adresa: Oprea I. Bratu, com. Balaci, jud. Teleorman.